

— По кое врѣме го е испѣдилъ?

— Прѣзъ 2 или 3 Януарий.

(Довежда се подсѣдимий Григоръ Карагюлевъ).

Прѣсѣд.: Подсѣд. Г. Карагюлевъ! Вий се обвинявате въ съставяние сѣзаклятиѣ, съ цѣлъ да се прѣдизвика промѣнение на съществуващия държавенъ строй, което сѣзаклятие е получило едно начало на извършване чрѣзъ покушението върху живота на г-на М-ра Прѣдсѣдателя Ст. Стамболова, и съ убийството, вмѣсто него, на М-ра на Финанситѣ г-на Хр. Бѣлчева. Признавате ли се за виновенъ?

Подсѣд. Григоръ Карагюлевъ: Нищо не знамъ по това.

— Раскажете каквото знаете по дѣлото.

— Азъ още отъ началото на 1889 год. и до 1890 год. си живѣяхъ въ с. Веглеръ-Чифлякъ и тамъ се занимавахъ съ земледѣлие. Освѣнъ това имахъ си и кръчма, която вардяхъ; имахъ си и говедца, а нѣкъ прѣзъ 1890 година бѣхъ взелъ около 40 дюлюма ниви, които работѣхъ подѣ исполница. Прѣзъ 1890 година, азъ имахъ около 3000 оки сѣме, което мисляхъ да посеѣя, но не можахъ, защото като падна градушката и храната стана скѣпа, азъ го оставихъ да си храна кравитѣ, и останахъ да си варда само къчмата и

Прѣсѣд.: На ли ще говоринъ по обвинението ти?

— Азъ не знамъ нищо по това. Азъ съмъ човѣкъ земледѣлецъ, глѣдамъ си работата само и не зная отъ гдѣ на кждѣ ме правятъ политиканъ сега! Такова нѣщо азъ не знамъ.

Прокурора: Вий познавате ли Христа Тепавичарова?

Подсѣд. Григоръ Карагюлевъ: Не го познавамъ. Въ мѣсець Декемврий, когато продадохъ мехнага, азъ отидохъ на фабриката при брата ми Александра, грѣто имаше водосвѣтъ и тамъ заварихъ: попа отъ селото Петричъ и още нѣкои и други хора, които бѣха свършили всичко. Послѣ дойде Станимиръ Павловъ и още нѣкои и други и сѣднаха да си приказватъ за това за онова, а нѣкъ

— Намъ не ни трѣбва да знаемъ кой дошелъ и кой си отишелъ, за това трѣбва да кажете тукъ, каквото знаете по вашето обвинение, а главно да отговаряте на въпроситѣ право съ да или не.

— Азъ ще ви кажа, какво съмъ видѣлъ Христа Тепавичарова.